

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

Sermo ii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Domínica. XI. post Trinita.

Primo rē. Factās se de duabz p̄tibz in
sticie q̄ sunt: declinare a malo: z facere ho/
nū. Un̄ dicebat. Nō sum sicut ceteri hoim/
raptōres: iniusti: adulteri. seimo bis i sab/
bato: decias do oim qui possideo. Vale
q̄ppe icepit vt oñderet se iustū esse. Debu
it em̄ incipe ab accusatiōe sui: fm̄ illō Pro/
uer. xvij. Iust⁹ in p̄ncipio accusator ē sui.
Scōdō quia alios iudicabat z accusabat
qz dicebat q̄ ceteri erant raptōres rē. vltre
ri⁹ etiā q̄ nō erāt sic ille publican⁹. Rbo.
xiiij. Tu qd iudicas fr̄ez tuū: oēs stabi⁹
añ tribunal ch̄i. Heu qm̄ multi sūt aliozuz
iudicatores q̄ pp̄ia pct̄ā p̄siderāt. Ber.
Alios despiciūt z seipos deserūt. Ter/
tio qz se alijs p̄ferēbat. dicebat em̄. Deus
gr̄as ago tibi: nō sū sic ceteri hoim rē. Ue/
rū dicebat: sed nō vt itelligebat. Aug⁹. de
p̄bis dñi. Quere in p̄bis ei⁹: nihil inue/
nies qd̄ deū rogauerit. Ascēdit qd̄ ore:
noluit deū ro gare: sed se laudare z ro gan/
ti insultare. Greg. xiiij. moral. Quattuor
sunt sp̄s qbz ois tumor arrogatiū demō/
strat. Lū bonū: aut a seip̄is se h̄re existi/
mant. Aut si sibi datū desup credūt. p̄ suis
hoc q̄ accepisse merit⁹ putāt. Aut certe cū
sacrāt se h̄re qd̄ nō h̄nt. Aut despect⁹ ce/
teris singulariter appetūt videri h̄re quod
h̄nt. Q̄ fugiēda ē supbia q̄ oia bona opa
inficit. Exēplū in vitaspa. Senex qd̄az
dixit. Qñ cogitatio superbie vel vane glie
te ipugnat: p̄scrutare teipm̄: si oia m̄adata
dei seruas: si inimicos diligis: si gaudes in
glia inimici z tristat⁹ in deiectiōe ei⁹. Et
si nō h̄es hoc: tūc seru⁹ inutilis es. Nihil
itaqz de te gr̄de sentias: scias em̄ q̄ elata
cogitatio oia bona dissoluit. Legit̄ aut̄ de
qd̄a p̄gine q̄ a iuuetute deo seruauit: quā
uententē ad extrema/ ep̄s loci illi⁹ credēs
eā sc̄am: p̄sonalr̄ visitauit cū sacramentis
Et dixit circūstātibz. Herito dies ista cēt
celebrāda in q̄ ista p̄go deuota ē moritu/
ra. Illa hec p̄ba audiens: sibi p̄i cōplacuit
sic z solita erat. Et sic obiit. Et ifra spaciū
triginta diez appuit ep̄o dicens se dānatā
pp̄ter sui p̄i cōplacentiā z supbiā quā ha
buit in extremis. Un̄ Ber. Multo meli⁹
est esse pctōrē hūile q̄ iustū arrogātē. Qd̄
a dño apte oñdit vbi phariseus z publica
nus in exemplū inducunt. Un̄ qd̄a. Inq/
nat egregios ad iuncta supbia mores.

Tertio ar. Aud. rē. Et certe multum
est piclosa supbia. Accēdite qm̄ circa
maiora mat⁹ piculū p̄rit. xliij. di. Quiesca
mus. Et. ff. d̄ carboniano edicto. l. j. §. Si
qs. Aia aut̄ est corpe nobilitoz: ideo mag⁹
cauendū est aie piculū q̄ corp̄is. Accēdite
inquā. Si sciret⁹ q̄ oēs q̄t̄t iuerūt p̄ viā
aliquā ceciderūt in barathrū: nōne talē vi
am fugeret⁹. Erpone: qm̄ via supbie est
p̄ quā oēs cadūt in infernū. Proner. xvij.
Qui altrā facit domū suam q̄rit ruinā.

Sermo. ij. p̄ dñica. xj post Trinitatē

Omnis qui se
rē. Ego sum minim⁹ ap̄loz q̄
nō sum dign⁹ vocari ap̄lus: qm̄
p̄secutus sum eccliam dei. j. Coz. xv. Tria
sunt ibi notanda.

Primū ap̄ostoli p̄fmda hūiliatio Ego
sum minim⁹ ap̄ostoloz.

Scōdū hūiliatiōis plenissima exp̄ssio. q̄
Tertū hūi exp̄ssiois al⁹ (nō sum rē.
signata ratio. qm̄ p̄secut⁹ rē.

Propter p̄dicta dicebat. j. Tim. j. Pn⁹
sui blasphem⁹ z p̄secutor z p̄tumeliosus:
sed misericōdiam dei p̄secut⁹ suz. Et. j. Tim.
ij. Pctōz p̄m⁹ ego sum: sed misericōdiam con
secutus. Saluatio. Omnis rē.

Prim⁹ ar. An supbia sit grauissimū
pctōz. Q̄ nō. Supbia difficile caue
tur. qz sic d̄t Aug⁹. Cetera pct̄a in malis
opibz exercēt vt fiāt. superbia p̄o bonis
opibz isidiat vt peant. Cōtra. sup illud
p̄. Supbi inique agebāt vsqz qz. d̄t glo.
Maximū pctm̄ in hoie est supbia. Rñ.
Tho. ij. q. clxij. Lz ex p̄te p̄uersionis ad
bonū cōmutabile q̄ materialr̄ se h̄z in pctō/
cato/ñ habeat supbia maximā grauitatē:
ei⁹ tñ est maxia grauitas ex p̄te auersionis
a bono incōmutabili q̄ est rō formalr̄ z cō/
pletina pcti. Primū. p̄bat. qz celsitudo
quā appetit supbi iordinate: fm̄ suā rōnez
nō h̄z maximā repugnantā ad bonū vir/
tutē. Scōdū. p̄bat. qz in alijs pctis hō
auertit a deo vl̄ p̄pter iqr̄atiā: vl̄ p̄pter isir/
mitatē suē p̄f desiderū alicui⁹ boni. Sz
supbia h̄z auersionē a deo ex eo q̄ nō vult
deō z regule ei⁹ subijci. qz. s. aliqs vult ex/
cellere sup illud qd̄ est sibi p̄fixū fm̄ regu/

lam diuinā. **Uñ** dicit Boeci⁹. Cū oīa vicia fugiāt a deo: sola superbia se opponit deo. Propter qd etiā spēat̄ dicit Jac. iij. Supbia de⁹ resistit. **Ad** illud qd obicit qd supbia difficillime cauet: dicendū. qd hoc nō est ppter vehemētiā impugnationis: s; ppter latentiā. ideo nō h; maximā grauitatez anteq; p rōnis iudiciū dephēdat. **Hec Tho.** Pro fundamēto. **Dis** supbia aduersus pncipē graui plectēda est punitōe. **Virgili⁹. vi. eneid.** Parcere subiectis et debellare supbos. **Et Gal. in alexan.** Parce huili: facilis orati: frage supbū. **Et Arist.** x. eth. Inobediētijs et rebellib; oportz penas apponere. **Sed** querit. An supbia rē. **Dicit rē. vt s.** Post rātionem dicas. **Uere** magne grauitatez ē supbia/ q postq; deprehēdit p rōnem facile euitari posset tam ex cōsideratiōe pprie infirmitatez q; diuine maiestatz. vnde maximā deo infert iniuriam. **Job. xv.** Quid tumet et deum spūs tu⁹? **Audite** o supbi et rebelles et timete oēs leges diuine trasgressores. **Magna** em supbia est (dicit Hiero.) aduersus dei viuere volūtate. **Auferte** itaq; oēm supbiā: qm supbia a regē celesti excludit. **Figura** **Bar. iij.** Primi parētes de paradiso terrestri p suam supbiā fuerūt eieci. **Paradisus** aut ille terrestri; figura erat paradisi celestis. **Ps.** Nō cum in honore esset nō intellexit: cōparat⁹ ē iunet; insipientib; rē.

Secund⁹ ar. In pced. rē. **Hic** dicendū de scōdo qd ē: publicani hūiliatio cōmedanda: de q dicit in euangelio. **Et** publicanus alō ge stās nolebat nec oculos ad celū leuare: sed pcut. pec. su. di. **De** ppter esto mihi pctōri. **In** quib; tria norant quibus pater humilitas publicani.

Primū est cōcussio timoris. **Secundū** est cōfussio pudoris. **Tertiū** est afflictio doloris. **Primū** igit rē. **Erat** em alonge stans ppter timorē nō se dignū reputās ppter accedere. **Aug⁹.** Timor dñi pgruit hūilib; et Eccl̄i s. Radix sapie et timere deū. **Secundū** est: cōfussio pudoris, qz nec volebat oculos in celum leuare p peccūda pctōz. **Eccl̄i. iij.** Est cōfussio adducēs gliaz. **Sed** heu mlti erubescūt cōfiteri: sed nec peccare nec peccasse erubescūt corā deo. **Bernū.** Pudet abluī et nō pudet inq̄nari. **Tertium** est afflictio

doloris. s. amara cordis cōpunctio propter quā pcutiebat pecc⁹ suū/dicēs p hūilē cōfessionē. **De** q oīa potes ppter esto mihi pctōri. nō attēdas hui⁹ cordis prauitatez: nihil in me ē vnde tibi placere et veniā conseq; debeam: nō nisi p misericōdiam tuā saluari possum. **Theoph.** Percutiebat pecc⁹ suū cor qdāmō pungēs et excitās: nec aliō q; ppiationē petebat. **Dicebat** em. **De** ppter esto mihi pctōri. **In** quib; tribus tria norant que sunt necessaria cuilibet peccatori vt veniā obtineat.

Primū est recognitio offense maiestatis. **Secundū** est inuocatio dñi. **Deus.** uine pietatis. ppius esto.

Tertiū est confessio pprie inq̄tatez. **mihi** pctōri. **Aug⁹.** Dign⁹ est misericōdia q; spiritali labore qrit grām. **Exempluz** de scholari q; lēp̄t pctā sua in scedula: vt narrat **Lesari⁹.** **Uide** in ser. de epiph. ser. vj.

Terz⁹ ar. **Aug⁹. rē.** Dulci⁹ ē vtilis ē humilis cōfessio. **Nā** vt dicit **Quint.** ff. p socio. **Parci⁹** spōre cōfiteri. **Et** sicut h; rē. q. iij. **In** iustū. circa fi. **Confessio** humilis in malis melior est q; in bonis supbia gloriatio. **Pone** talē casum. **Aliq; h; duos** filios q; et ambo offēderūt patrē: **Uit** tñ altero graui⁹. **venit** ambo rogaturi. **p** venia: q; min⁹ offēdit se iustificat et laudat et seruitiū qd p̄i fecit exprobat. **Qui** p̄o grautus/se hūiliat et hūiliter misericōdiaz rogat. **Eui** pot⁹ parcere debet pater: **Certe** ei q; se humiliat. **Expone** rē. **Ps.** Tu pplm huilem saluū facies.

Sermo. iij. p dñica. xj. post Trinita.

Omnis qui se rē. **Bia** dei sum id qd sum. **1. Coz. xv.** **Hui⁹** sine considera- tio nos hūiliare debet. **Nihil** em sum⁹ nisi a deo: neq; qntū ad esse nature: neq; qntū ad esse grē: neq; qntū ad esse glie. **Idō** **Pau. Gal. vj.** Qui se existimat aliqd esse cū nihil sit: ipse se seducit. **Dis** rē. **Prim⁹** ar. **An** supbia sit pctm specia- le: q; nō. **Dicit** **Prosp li. de vita p̄cē** platina: q; nullū pctm sine supbia aut potuit esse aut poterit. **Cōtra.** **Aug. li. d. na** tura et grā: dicit supbiā esse pctm mltū discre

